

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 49 (1147)

Otrdien, 1958. g. 8. aprīlī

9. gads

VAIRĀK ORGANISKĀ MĒSLOJUMA KOLHOZU TĪRUMIEM

Leņina kolhozā uz 1 ha pavasara sējai paredzēto tīrumu izvestas 0,06 tonnas organiskā mēslojuma

Vai ar to var samierināties?

Agrotehnisko pasākumu kompleksā izcila nozīme ir vietējo mēslošanas līdzekļu uzkrāšanai un pareizai izmantošanai. Bagātīgs mēslojums ne tikvien ceļ visu kultūru ražas, bet pazemina arī ražošanas pašizmaksu.

Diemžēl šī agrotehniskā pasākuma ieviešanā ļoti maz tiek darīts tāsnī tajos kolhozos, kur gadu no gada iegūst zemas lauksaimniecības kultūru ražas. Tā, piemēram, Leņina kolhozā (priekšsēdētājs b. Lietuņnieks, agronome b. Delvere) katru gadu lauksaimniecības kultūru ražas ir zemākas par rajona vidējām, bet, ja paskatāmies, cik izvests uz katru hektāru aramzemes organiskā mēslojuma, tad arī krāsa stāpība.

Ja rajonā vidēji uz katru hektāru aramzemes izvests organisko mēslojumu šī gada ražai pa 1,02 tonnām, tad Leņina kolhozā tikai 0,06 tonnas. Tas pats sakāms par kolhozu „Gaisma” — 0,07 tonnas, „Uzvara” — 0,1 tonna,

„Darba tauta” — 0,2 tonnas. Protams, kolhozos, kur gadu no gada ir samērā stabilas, labas ražas, zināms pamats likts arī šogad, lai tās nebūtu mazākas.

Ja šodien pajautātu Leņina kolhoza priekšsēdētājam — kāpēc jūsu kolhozā lauki dod tikai trešo daļu no ražas, kāda ir kolhozos „Zelta vārpa”, „Nākotne”, „Brīvais zemnieks” u. c., tad atbilde būtu viena — jā, viņi tuvāk pie pilsētas, auglīgākas zemes un tā tālāk un tā tālāk, bet atstāj nepamanītu galveno. Kolhoza „Zelta vārpa” augstu ražu pamatā ir mēslojums. Šī gada ražai, rēķinot uz katru hektāru aramzemes, te izvestas jau 3,3 tonnas, „Nākotne” — 2,5 tonnas, „Brīvais zemnieks” — 3,9 tonnas mēslojuma.

Jājautā, vai Leņina kolhozā un citos nav tādas iespējas? Ir gan, bet no kolhoza vadības puses šis svarīgais agrotehniskais pasākums nav radis attiecīgu novērtējumu.

Neskatoties uz to, ka

šogad ziema ir garāka un labvēlīgāka, kā arī kolhozu vilcējspēks un kolhoznieki netiek nodarbināti vaļsts mežos, organiskā mēslojuma izvests uz lauka mazā nekā iepriekšējā gadā šajā periodā.

Tiem nevērīgajiem saimniekotājiem, kuru fermās virca aizplūst grāvjos, un tādi ir, bet kūtsmēsli, nevīžīgi izmētāti fermas apkārtnē, padoti neierobežotai nokrišņu un vēja iedarbībai, derētu paņemt zīmuli rokā un pārreķināt, cik simtu un tūkstošu rubļu nevērības dēļ aizplūst vai veltiģi izkūp gaisā. Rezultāti būtu pārāk uzskatāmi un pārliecinoši, lai nešaubītos, ka rūpes par kūtsmēsli un vircas saglabāšanu un saimniecisku izlietošanu nedrīkst būt mazākas kā slaucējas un cūkkopējas gādība par lopiem. Taču diemžēl, tā tas nav daudzos mūsu rajona kolhozos. Bet jābūt. Lauku ražības celšanai jāizmanto visas rezerves un tās mums ir.

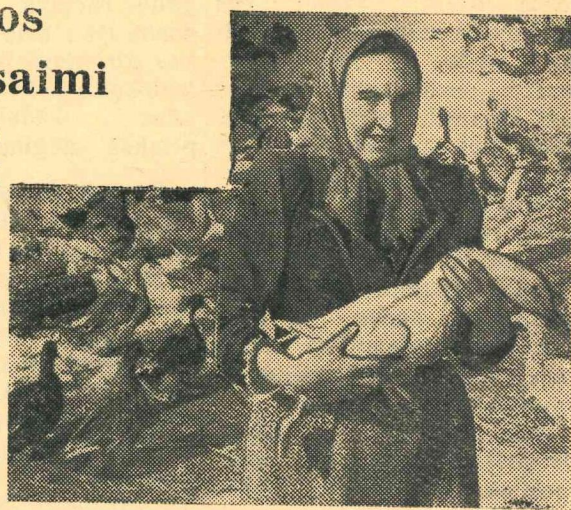
Kolhoza „Druva” ļaudis

šogad pavairošūdensputnu saimi

Jau trīs gadus kolhozā „Druva” par piļu kopēju strādā Postalujāne Anna. No 117 pilēm pagājušajā gadā viņa ieguva vidēji pa 53 olas no katras.

Čaklā piļu kopēja pagājušajā gadā kolhozam deva ap 6,5 tūkstoši rubļu ienākuma. Šinī gadā kolhozs apņēmies ūdensputnu fermu palielināt līdz 300 pilēm un 250 zosīm.

Attēlā: Postalujāne Anna savas spārnotās saimes vidū.

Šopavasara rajona kolhozu mehanizātori strādās jaunos darba apstākļos

RĪT, parīt jau iesāksies karstas darba dienas kolhozu laukos. Pavasara darbi negaidīs, tiem jāgatavojas labi.

Daudz darba Līvānu MTS kolektīvs veicis, lai 1958. gada pavasara sējai noritētu organizēti. Mēs pirms termiņa izremontējām 72 traktoros un lauksaimniecības mašīnas. Sekmīgi rit arī ražas novācēmo mašīnu remonts. Liels darbs veikts arī kadru sagatavošanā. 93 mehanizātori nobeidza kvalifikācijas paaugstināšanas kursus.

Pašlaik MTS remontdarbības kolektīvs remontē kolhozu auto-transportu un dažādus dzinējus. Jāsaka, ja agrākos gados mēs šo darbu nedarījām, tad tagad sekmīgi tiekam ar to galā. Tikai pirmā, 1958. gada ceturksnī, blakus traktorū un lauksaimniecības mašīnu remontam esam atremontējuši sešas automašīnas un septiņus dzinējus. Pašlaik remontā ir deviņas automašīnas un pieci dzinēji. Veikts ir daudz, lai pavasara darbi mūs nepārsteigtu. Bet vai izdarīts ir viss vajadzīgais?

Mūsu rajonā šopavasara 50 procenti no visiem mehanizātoriem strādās jaunos darba apstākļos. Viņi strādās ne ar valsts tehniku, bet gan ar kolhozu, ar savu tehniku.

Neskatoties uz to, ka ir veikts liels darbs MTS reorganizācijā, mums ir vēl daudz trūkumu, kuri

līdz pavasara sējas laikā ir jānovērš. Vēl kvalifikācijas paaugstināšanas kursos jāapmāca 40 mehanizātori. Pilnīgi jāpārstrādā līdzšinējā tehniskās apkalpes sistēma rajonā ar tādu aprēķinu, lai tiktu pilnīgi ievērotas kā valsts, tā arī kolhozu intereses.

Visisākā laikā jāpabeidz kūdras un kūtsmēsli izvešana uz laukiem, šim darbam norīkojot pietiekoši vilcējspēka un cilvēku. Nevar bez trauksmes runāt par gatavību pavasara sējai, kad mums daudzos kolhozos sēklas materiāls nav nodvests līdz izsējas kondīcijai. Tas jāveic nekavējoties ne dienu.

Lai tehnika strādātu sekmīgi un bez traucējumiem, jau tagad kolhozos jāpieved degvielas un smērvielu rezerves visam sējas periodam.

Kolhozu vadītājiem nav jāaizmirst izraudzīt un apmācīt cilvēkus, kas pastāvīgi strādātu pie traktoriem un citiem agregātiem, piemēram, piekabnātājus. Jau šodien visiem mehanizātoriem, lauksaimniecības speciālistiem, kolhozu vadītājiem jā sagatavo nepieciešamie rīki un palīgierīces, lai pavasara lauku darbos aiz traktoriem varētu izmantot pēc iespējas vairāk mašīnu agregātā.

Gatavošanās darbi pavasarim jā vada un jākontrolē ikdienas.

Esam gatavi pavasara lauku darbiem, — varēsim teikt tikai tad, kad visi minētie un citi jautājumi būs sekmīgi atrisināti kā MTS, tā kolhozos, kad viss būs sagatavots iziešanai darbam laukos.

M. Šuba, Līvānu MTS galvenais inženieris

Viņa izvedusi 350 tonnas kūtsmēsli

Čakli strādājusi šoziem kolhoza „Sarkanais karogs” kolhozniece Bronislava Turkupole. Viņa pastāvīgi izved no liellopu un cūku kūtiņmēslus. Šoziem viņa uz pavasara sējai paredzētajiem laukiem izvedusi vairāk nekā 350 tonnas kūtsmēslu.

Attēlā: čaklā kolhozniece B. Turkupole darba gaitās.

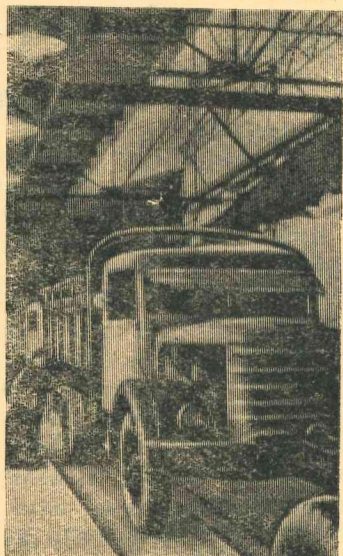
TAUTAS DEMOKRĀTIJAS VALSTĪS

Bulgārijas Tautas Republikas kooperatīvās zemes apstrādāšanas saimniecības plaši izvērses kustība par kānu nogāžu lietderīgu izmantošanu. Stāvās nogāzēs zemnieki stāda mežus, bet uz lēzenākām iekārto terases un stāda augļu koku un vīnogu dārzus. Šogad nodomāts iekārto terases 100.000 dekaru lielā platībā (1 dekaris — 0,1 ha).

Attēlā: Saparevo ciema zemnieki nogāžu terasēs stāda augļu kokus.

Bulgārijas Telegrafa Agentūras foto

Ungārijas Tautas Republikas Čepeliskas automobiļu rūpnīcā nesen iekārtots jauns apdares cehs. Katrās 72 minūtēs no konveijera noiet divas kravas automašīnas. Attēlā: ceha krāsošanas nodalja.

Ungārijas Telegrafa Agentūras foto

Aizmirsts pats galvenais — cilvēks

AR labiem sasniegumiem 1957. gadu noslēdza Līvānu kūdras fabrikas strādnieku kolektīvs. Gada ražošanas plānu tas izpildīja par vairāk nekā 140 procentiem. Tas liecina, ka fabrikas ļaudis prot augstu turēt sava uzņēmuma godu. Viņu pašreizējā darba rezultāts noder kā labs paraugs daudziem citiem. Uzzinot šos kūdrinieku sasniegumus, gribas jautāt, kā fabrikā organizēts darbs, kādi darba apstākļi radīti strādniekiem?

Sprīžot par ražošanas organizāciju un strādnieku darba apstākļiem tikai pēc atskaīšu lapām par plāna izpildi, šķiet fabrikas administrācija nav taupījusi pūļu, lai strādnieku darba apstākļi būtu nevainojami, lai viņu smago darbu pēc iespējas atvieglotu.

Taču priekšstats par administrācijas pūlēm zūd, iepazīstoties tuvāk ar darba apstākļiem, ļaudīm, kas strādā pie kūdras rakšanas. Kaut gan pāri purvam velk drebinoša vēsma, uz karjeras sviedrotu pieri lokās kāds gados pajauns strādnieks.

Lai stātos pie rakšanas, vispirms jāuzlauž virsējais sasuluma slānis. Sasulumā dobji noskan lauznis un neatlaidīgi cirvja sitiens. Vai nebaidīties saaukstēties? — pēc sasveicināšanās jautājam strādniekam. — Ko nu par to, ne jau pirmā ziema, pierasts, — ar nīcīgu žestu noņemis cirvi, viņš negaidīti uzsāk sarunu tieši par to jautājumu, kas visvairāk interesēja arī mūs.

— Pacilājiet, biedri, šo cirvi un spriediet, vai ar to var izkalties cauri 50—60 cm biežam sasuluma? Šaurs un biezs. Atlec pret sasulumu kā akmens. Drīzāk ķīlis mežstrādniekam, nevis cirvis kūdras rakšanai. Bija savs personīgais, bet salūza. Tagad jāmokās ar šo pašu. Lai spriestu par fabrikas doto cirvju derīgumu, griežamies pie pārējiem ražotājiem uzzināt arī viņu domas. Taču mūs pārsteidza tas, ka vairāk šādu cirvju nekur neredzējām.

Darbam tie neder, tāpēc nākas strādāt ar personīgajiem, jo ar fabrikas cirvjiem strādājot, astoņu stundu laikā cilvēks nenopemtu sasuluma slāni, nerunājot nemaz par rakšanu. Lai rastu izeju, ne viens vien strādnieks par saviem līdzekļiem mēro ceļu līdz Krustpīlij vai Daugavpīlij, lai iegādātos cirvi. Pretēji noteikumiem administrācija neapgādā ražotājus ar vēlām darba rīku asināšanai. Fabrikas direktors b. Lavrins un iecirkņa priekšnieks b. Galvāns strādnieku prasību priekšā mēģina attaisnoties.

Par bb. Lavrina un Galvāna paviršo attieksmi pret strādnieku darba apstākļiem liecina tas fakts, ka visu ziemu, ignorējot strādnieku prasību netiek organizēts tiem transports no purva pēc darba beigām. Pat pavirši aprēķinot, izrādās, ka astoņu stundu laikā ražotājam ar savām rokām nākas pārceļt 15—20 tonnu smaguma, bet pēc tam jānoiet vēl kājām 6 līdz 8 kilometri, kaut jau strādnieku pārvadāšanai fabrikas rīcībā ir pietiekoši plašs transports.

Administrācijas vienaldzību pret strādnieku darba apstākļiem spilgti izteica nesenu notikušā strādnieku sapulcē iecirkņa priekšnieks b. Galvāns, kuru strādnieki izvēlējusi arī par arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētāju. — Transporta jautājumu mēs nerisinājam, iekāms mūs nepiespieda apstākļi. Taču ne tikai transporta! Kūdras fabrikas direktors b. Lavrins un vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Galvāns aiz atskaites lapām nav saskatījuši pašu galveno — strādnieku, kas ar savām rokām ceļ arī šo vadītāju slavu. No strādnieku attieksmes pret savu darbu daudz varētu mācīties arī fabrikas vadība. Tad darbs kūdras fabrikā veiktos daudz labāk un strādnieki savu priekšniecību dziļi cienītu.

A. Vigants
F. Leonovs
O. Fjodorovs

Fotoreportāža

Mazie pilsoņi te jūtas labi

Attēlā: Niļai, Gajinai un Arvidam patīk rotaļāties kopā.

Pulkstens tikko pāri septiņiem, kad bērnu siles durvis sāk virināt mazie iemītnieki ar savām māmiņām, vecākiem brālīšiem vai māsiņām.

Ienākot priekšelpā, jau dzirdama klusa bērnu čala. Viens pēc otra atnākušie pārgērbjas un dodas tālāk rotaļu istabā, kur pārējie biedri jau „strādā”. Paskatoties uz viņiem, uzreiz rodas iespaids, ka katrs dara noteiktu un vajadzīgu darbu. Automašīnās tiek vizinātas lelles, ziloņi un klucīši. Tiek būvēti cietokšņi un mājiņas. Kad

Rakstnieka satikšanās ar lasītājiem

LEVS Vladimirovičs Prozorovskis rakstnieka gaitas sāka 1936. gadā. Dzejnieka pirmais spalvas vilciens tvēris mīlas motīvus vārsnās.

Lielā Tēvijas kara ugunīs rakstnieka talants norūdījās un viņa daiļradē uzplauka apraksta žanrs, gan reālām gleznām bagāta dzeja. 1955. gadā iznāca vārda meistara pirmais plašāks prozas mēģinājums „Svešie vēji”. Tieši par šo daiļdarbu rakstnieks vēlējās padalīties iespaidiem ar lasītājiem šā gada 6. aprīlī Līvānu kultūras namā.

Rakstnieks iepazīstināja lasītājus ar patiesiem dzīves notikumiem, kas iemiesoti daiļdarba pamatā, atklāja arī savus trūkumus tēlu sistēmas veidojumā. Pēc tam izteicās lasītāji. Biedrene Holmska plaši analizēja grāmatas idejiski tematisko saturu, atzina, ka Aleksandrova un Bejeviča tēlu veidojumi pārliecina lasītājus, bet nepilnības noskāršamas Ilgas tēla atklāsmē.

Pārrunu noslēgumā Levs Prozorovskis izteiksmīgi nodeklamēja dzejas „Bērniņa”, „Lielais Lācis” un citas un arī pastāstīja par personīgajiem pārdzīvojumiem, kas saistās ar tām. Klausītājus ietekmēja rakstnieka dzīvais vārds, un pateicību autoram izteica Līvānu pilsētas bibliotekāres, pasniedzot ziedus.

O. Timma

Attēlā: patīkami un veselīgi jūtas Sergejs un Tatjana verandas svaigajā gaisā.

visi mazie sanākuši, pulkstens jau rāda 7.45, tagad rotaļas ir jāpārtrauc un jāiet ēst brokastis.

Bērni sadalīti grupās pēc vecuma. Jaunākos pēc brokastīm liek gulēt guļammaisos verandā. Vecākā grupa iet rotaļāties. Līdz ar mazajiem rotaļājas arī tante Oja un Mārīte.

Diena paiet nemanot un, kad ir pienācis vakars un laiks doties mājās, tad nemaz negribas šķirties no lielā draugu pulka un mājīgajām rotaļu istabām.

Māmiņas te droši var atstāt savus lolojumus, jo par viņiem rūpējas vesels kolektīvs.

Attēlā: pienācis vakars. Māmiņa atnākusi un Juris pošas uz mājām.

V. Mauriņa teksts un foto

Vairāk uzmanības jaunlopu nobarošanai un uzganīšanai

Mūsu republikas lauksaimniecības darbaļaudis pašlaik meklē rezerves lopkopības produktu ražošanas maksimāli straujai palielināšanai. Šai ziņā ļoti liela nozīme ir izbrāķēto jaunlopu nobarošanai un uzganīšanai.

Kā zināms, līdz šim mūsu kolhozos daudz jaunlopu jau agrī nokāva. Tas nebija izdevīgi ne kolhoziem, ne valstij, ne patērētājiem. Tomēr šāda nesaimnieciskuma fakti atgadījās.

Šogad to nedrīkst pieļaut. Visi teļi jāatstāj piena lopu ganāmpulka papildināšanai, kā arī nobarošanai un uzga-

nišanai līdz 7—9 mēnešu vecumam. Tas dos iespēju krasi palielināt liellopu gaļas ražošanu. Mūsu republikas izmēģinājuma saimniecībās šāda vecuma kastrēto vērsīšu svars sasniedza 200—230 kilogramus un teliņu svars — 180—200 kilogramus. Jāatzīmē arī, ka pieredze, kas uzkrāta mūsu republikā, kā arī ārzemēs — Šveicē, Dānijā, Zviedrijā un citās zemēs, rāda, ka, nobarojot teļus gaļā, viņu barošanas pirmajā posmā var iztikt ar nelielu pilnplēna daudzumu (80—100 kg). Bez tam jaunlopiem izbaro vājpienu, spēkbarību, kā arī sutinātus kartupeļus, vitamīnbarību un minerālbarību. Ganību perio-

da sākumā teļi jau tiktāl paaugušies, ka tie var pilnīgi izmantot ganību zāli.

Pēc Igaunijas izmēģinājumu stacijas „Vendras” datiem redzams, ka ganību periodā turot jaunlopus aplokos to dzīvsvāra pieauguma viens kilograms izmaksā tikai 2,41 rubli.

Šogad, plaši praktizējot izbrāķēto teļu nobarošanu un uzganīšanu, mūsu kolhozi varēs palielināt liellopu gaļas Ipatsvaru gaļas produkcijā, kā arī uzlabot darbaļaužu apgādi ar gaļu.

L. Degunts,
Latvijas PSR Lopkopības un veterinārijas institūta zinātniskais līdzstrādnieks

V. Lāča luga „Bāka uz salas”

Š. g. 13. aprīlī

Līvānu kultūras namā ar LPSR Tautas rakstnieka V. Lāča lugu „Bāka uz salas” izrādī viesosies republikaniskā medicīnas darbinieku nama Dramas ansamblis, kurš dibināts pagājušā gada rudenī. Tas devis izrādes netikai Rīgā, bet arī Līvānos, Alūksnē, Gulbenē, Allāžos un citur. Ansamblis lugu iestudējis divos vienlīdz spēcīgos sastāvos. Patlaban, ievērojot gūtās panākumus, ansamblis iesaistījušies pāri par 50 dalībnieku un gatavojas aprija mēneša beigās jaunai pirmizrādei — proti

A. Brigaderes „Sprīdītīm”.

Ansambļa turpmākos plānos ir sniegt daudzas labas, vērtīgas izrādes rajonu pilsētu kultūras centros un citur. Ar lugu „Bāka uz salas” paredzētas sniegt izrādes Tukumā, Stendē, Ventspilī, Ērgļos un citur. Cerams, ka arī Līvānos Dramas ansamblis gūs atzinīgu skatītāju novērtējumu un atsaucību.

E. Kraulis

Redaktore H. JEROFEJEVA

Vilcāns Marija Jāzeps m. dzim. 1931. g. dzīv. Līvānos, Rīgas ielā 15., ierosinājis laulības šķiršanu pret savu vīru Vilcāns Antonu Pētera d. dzim. 1932. g. dzīv. Līvānos, Rīgas ielā 7.